

hõwa, ees ja Jehowa on meid laskitanud
 sedda ärrarikkuma. Ka rakisid nemmad
 Lottile, kui temmal ükski weel seal Liinas
 olles, Wäimehhi ehk muud Suggulasi,
 siis ta piddi neile sedda teada wima ja neid
 ennese Seitsis sealt ärrakutsuma. Lot läks
 siis ühe wälja, ja ütles omma Wäimees-
 tele, kes temma Tüttrid piddid wõtma:
 Wõtke kätte, minge siit Wäikast wälja,
 sest Jehowa rikub se Liina ärra. Ag-
 ga nemmad pannid sedda Maeruks, ja
 ta olli omma Wäimeeste Melest, kui
 heidaks ta nalja. Nenda Lot tuli ilma
 nendeta taggasi jälle.

S. 98. Kui nüüd hakkas koitma, siis
 kaskisid need Inglid Lotti jouda, ja üt-
 lesid: Touse üles, wõtta omma Naene
 ja omma kaks Tütart, mis sul siin on,
 et sind se Liina Üllelohto lābbi ei lõp-
 petada. Ja kui ta weel seal wibis, siis
 hakkasid need Inglid nende keikide Kät-
 te

te linni, sest et Jehowa Lottile Armo-
 andis; ja nemmad wisid neid wälja ja
 jätisid neid Liina tahha. Seal Jehowa
 ütles Lottile: Katsu, et sa omma Hin-
 gega peäsed, ja ärra wata mitte ennese
 tahha, ja ärra jä mitte seisma keige se
 laggeda peäle; katsu, et sa peäsed siin-
 na Mäele, et sind ei lõppetada!

S. 99. Agga Lot ütles: ei mitte, pal-
 lun ma, Issand! Et wata, so Sullane
 on Armo leidnud so Silma eest, ja sa
 oled omma Heldust sureks teinud, et sa
 mo Hinge oled Elusse jätanud; ja min-
 na ei woi mitte siina Mäele ärrapeäse-
 da, et mitte se õnnetus minnusse ei pu-
 tu, ja et ma ärra ei surre. Et wata, se-
 sinnane Liin on liggi siina põggeneda, ja
 sesamma on weike, eks se polle weike, et
 mo hing woiks Elusse jada? Jummal
 lubbas sedda temmale ja ütles: Wata,
 ma pean Luggu sinnust ka sellesinnatse
 üsja